

ἐνῷ τὸ εἰς τὰ τρία ἄλλα εἶδη τοῦ γάλακτος ὑπάρχον γαλακτοζυμώμα ρευστοποιεῖ βραδέως τὴν ἀμυλοχολαν χωρὶς νὰ μετατρέπῃ εἰς σάκχαρον τὸ ἀμυλον.

10.) "Οτι τὸ γυναικεῖον καὶ ὄνειον γάλα ὀξίνιζουσιν αὐτομάτως χωρὶς νὰ πηξῶσιν, ἐνῷ τὸ βόειον καὶ αἷγιον γάλα πηγνύνται μετὰ τὴν αὐτόματον ὀξίνισιν. Αἰτία τῆς ὀξίνισεως εἶνε τὰ ἐν ἐκάστῳ εἶδι τοῦ γάλακτος ἀπαντῶντα ἴδια μικροζύμα.

11) "Οτι ὁ βρασμὸς ἀλλοιοῖ τὴν γαλακτολευκωματίνην καὶ καταστρέφει τὰς ιδιότητας τοῦ γαλακτοζυμώματος ἐν τε τῷ γυναικεῖῳ ὥς καὶ εἰς τὰ ἄλλα τρία εἶδη τοῦ γάλακτος.

12) "Οτι ἡ ἐπὶ δύο ἢ τρία λεπτὰ τῆς ὥρας ζέσις δὲν παρακωλύει τὴν πῆξιν τοῦ βόειου γάλακτος, ὅπερ πηγνύται χωρὶς νὰ ὀξίνισῃ. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸ αἷγιον γάλα, ἀλλὰ μετὰ ζέσιν πλεόν παρατεταμένην. Ἡ ζέσις παρακωλύει τὴν ὀξίνισιν καὶ τὴν πῆξιν τοῦ γυναικεῖου καὶ ὄνειου γάλακτος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν ἀλλοίωσιν αὐτῶν. Ἡ ζέσις λοιπόν, ἀναλόγως τῆς διαρκείας αὐτῆς καὶ τῶν περιστάσεων, τροποποιεῖ τὰς ιδιότητας τῶν μικροζυμῶν χωρὶς νὰ ἀποκτείνῃ αὐτάς.

13) "Οτι ἡ ζέσις δὲν αἶρει πάντοτε τὸ βλαβερὸν τῆς ἐνεργείας γάλακτος ζῶου πάσχοντος.

14) "Οτι τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ ἐπειδὴ ἡ ζέσις ἀλλοιοῖ τὸ γάλα καὶ καταστρέφει τὰς ιδιότητας τοῦ γαλακτοζυμώματος, πρέπει νὰ μὴ μεταχειρίζομεθα εἰς τεχνητὴν γαλούχησιν τῶν νεογνῶν εἰμὴ γάλα πρόσφατον ζῶων ὑγιῶν.

Λήγων τὴν ἀνακοίνωσίν του ὁ Béchamp ποιεῖται σκέψεις ἀφορώσας εἰς τὴν φυσιολογίαν καὶ εἰς τὴν ὑγιεινὴν. Ἡ κλινικὴ παρατήρησις προσέδωκε τῆς χημείας καὶ ἀνεγνώρισε πρὸ πολλοῦ, ἀπὸ τοῦ 1881, ὅτι τὸ ὄνειον γάλα δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν χημικὴν σύνθεσιν μὲ τὸ βόειον. Σήμερον, μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ B., ἐξηγεῖται πληρέστερα πόσον εἶχε δίκαιον ὁ Tarnier, διακεκριμένος καθηγητὴς ἐν τῇ ιατρικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων, παραγγέλλων ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν (1881) τὸ ὄνειον γάλα ἐν ἐλλείψει γυναικεῖου πρὸς γαλούχησιν τῶν νεογνῶν καὶ τῶν ἀγόντων τὴν πρώτην ἡλικίαν παιδιῶν, διότι τὸ ὄνειον γάλα ὥς καὶ τὸ γυναικεῖον δὲν περιέχει τυρίνην.

Συλλήθδην, ἐκ τῆς ἀνακοίνωσεως ταύτης συνάγεται τοῦτο τὸ πρακτικὸν καὶ πολλοῦ λόγου ἄξιον πόρισμα, ὅτι ἐν ἡ περιπτώσει ἡ γαλούχησις τοῦ νεογνοῦ διὰ τοῦ μητρικοῦ μαστοῦ εἶνε ἀδύνατον, ἡ διατροφή αὐτοῦ διὰ τοῦ γάλακτος τῆς ὄνου εἶνε ἡ ἐκ πείρας καὶ ἐπιστημονικῶς λογικωτέρα. B.H.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τὸ δηλητήριο τοῦ ἀνθρωπίνου σιέλου. Γάλλος τις ἐπιστήμων, ὁ καθηγητὴς Γωτιέ, παρετήρησεν ὅτι ὁ ἀνθρώπινος σιέλος περιέχει δηλητήριο ὅμοιον πρὸς τὸ δηλητήριο τοῦ φοβεροῦ ὄφεως νάγιας, τοῦ κοινῶς καλουμένου διοτροφόρου. Καὶ εἶναι μὲν βεβαίως ἡλαχίστη ἡ ποσότης τοῦ ἐν τῷ σιέλῳ δηλητηρίου, ἀλλ' ὁπωσδήποτε οὐχὶ ἀνάξια λόγου. Ὁ Γωτιέ εὗρεν ἐν τῷ 20 γραμμαρίων σιέλου ποσότητα δηλητηρίου ἥτις δι' ὑποδορείου ἐνέσεως ἐγχυθεῖσα εἰς μικρὸν πτηνὸν ἐπὶνεγκεν εἰς αὐτὸ κατ' ἀρχὰς μὲν σπασμούς, εἴτα δὲ νάγκην, καὶ μετὰ μίαν ὥραν τὸν θάνατον. Περιεργον δ' εἶνε ὅτι τὸ τοιοῦτο δηλητήριο διατηρεῖ τὴν θανατηφόρον δυνάμιν του καὶ μετὰ τὴν θέρμανσιν αὐτοῦ μέχρις 100 βαθμῶν Ρεωμέρου.

Ὁ συλλογὸς τῶν δεκατριῶν. Ἐσχάτως ἐπανηγύρισεν ἐν Λονδίῳ τὴν ἐπετηρίδα τῆς συστάσεως τοῦ ὁ συλλογὸς τῶν δεκατριῶν, τοῦ ὁποῦο σκοπὸς εἶνε ἡ ἐπιδεικτικὴ παράθεσις πασῶν τῶν ἐπιτραπέζιων δεισιδαιμονιῶν. Τὰ μέλη τοῦ συλλόγου τούτου παρακάθηται ἀπαξ τοῦ μηνὸς εἰς συμπόσιον, 13 εἰς ἐκάστην τράπεζαν, ἀνατρέπουσι τὰ ἀλατοδοχεῖα, διασταυροῦσι τὰ μαχαίρια, ἀφίνουσιν ἄθικτα τὰ κελύφη τῶν αὐγῶν, καὶ ἐν γενεῇ πράττουσιν ὅλα ὅσα αὐστηρῶς ἀποφεύγουσιν οἱ δεισιδαίμονες. Ἄν καὶ παρῆλθεν ὁλόκληρον ἔτος ἀπὸ τοῦ πρώτου συμποσίου των (καὶ γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν προλήψιν ἐκ δεκατριῶν συμποσίων ὁ εἰς θ' ὑποβάνη ἀφεύκτως ἐντὸς τοῦ ἔτους), ἔχουσιν ἄριστα πάντες εἰς τὴν ὑγιάν των. Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ ἐμποδίσῃ βεβαίως νὰ τηρῶνται εὐλαβῶς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ τῶν δεισιδαιμονίων αἱ συνήθειαι, τὰς ὁποίας μικροὶ αἰῶνες δὲν κατέρωσαν νὰ ἐκρίζωσωσιν.

Ὁ βασιλικὸς οἶκος τῆς Δανίας. Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, ἂν ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς γῆς δὲν μεταβληθῇ δι' ἀπροόπτων συμβεβηκότων, οἱ υἱοὶ καὶ ἔγγονοι τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας θὰ βασιλεύωσι χωρῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἔκτασις προσεγγί-

ζει εἰς τὸ ἡμισυ τῆς ὀλικῆς ἐκτάσεως τῆς γῆς, καὶ αἰτίνες κατοικοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τρίτου σχεδὸν τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῶν ἀνθρώπων. Κατὰ τὰς τελευταίας ἀπογραφὰς τὸ ἐμβαδὸν τῆς ὅλης ἐπιφανείας τῆς γῆς ἀνέρχεται εἰς 136 ἑκατομμύρια τετραγωνικῶν χιλιομέτρων οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς εἰς 1430 ἑκατομμύρια. Καὶ ἡ μὲν Δανία, ἥς βασιλεύει ὁ Χριστιανός, ἔχει ἐμβαδὸν 142,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ 2 ἑκατομμύρια κατοίκων· ἡ δ' Ἑλλάς, βασιλευομένη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Γεωργίου, ἔχει ἐμβαδὸν 66,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν ἄνω τῶν δύο ἑκατομμυρίων. Ταῦτα βεβαίως εἶνε μικρά καὶ ἀνάξια λόγου ἀπέναντι τῶν ἀπεράντων χωρῶν καὶ τοῦ ἀναριθμοῦ πληθους τῶν ὑπάρχον, ὧν θὰ βασιλεύσωσι ποτε δύο ἔγγονοι τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας, ὁ υἱὸς τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας καὶ ὁ Τσάρεβιτς. Καὶ ἐκεῖνος μὲν θὰ βασιλεύσῃ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἥτις μετὰ τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν κτίσεων αὐτῆς ἔχει ἐμβαδὸν 35 ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ 312 ἑκατομμύρια κατοίκων ὁ δὲ Τσάρεβιτς τῆς Ῥωσσίας, ἐχούσης ἐμβαδὸν 23 ἑκατομ. τετραγ. χιλιομ. καὶ 110 ἑκατομμύρια κατοίκων.

Ἐμπορίον θηρίων. Ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ ἐμπορίῳ καὶ αὐτὰ τὰ ἄγρια θηρία ἔχουσιν ἀγοράζαν ἀξίαν· ἔδρα κυριωτάτη τοῦ ἐμπορίου τῶν θηρίων εἶναι τὸ Ἀμβούργον, ἡ δὲ διατίμησις των εἶναι ἡ ἑξής: Λέοντες καὶ τίγρεις τιμῶνται κατὰ μέσον ὅρον 1900 φράγκων ἑκάστον· λεοπαρδάλεις τιμῶνται 450 φράγκα, στικτοὶ δὲ πάνθηρες 600 φρ. Τῶν ναύρων ὅμως πανθήρων ἡ τιμὴ ἀνέρχεται ἀπὸ 3500 μέχρι 3750 φράγκων, τῶν δὲ στικτῶν τίγρεων μέχρις 6000 φρ. Οἱ ρινόκεροι τιμῶνται ἀπὸ 8750 μέχρις 23000 φράγκων. Οἱ ἐλέφαντες τῆς Ἀφρικῆς τιμῶνται κατὰ μέσον ὅρον 1250 φρ. τῆς δὲ Ἰνδικῆς μέχρις 6000. Ἡ τιμὴ τῶν πιθήκων ποικίλλει ἀπὸ 20 φράγκων, ὅσον πωλοῦνται οἱ μικροὶ πίθηκοι μέχρι 2500 ὅσον οἱ κιμπατζῆδες καὶ οἱ οὐραγκουτάγκοι.

Γινώμαι περὶ τοῦ καμπανίτου. Ὁ πρόεδρος συλ-

λόγου τινός ἐν Καμπανίᾳ προεκάλεσε τὰς γνώμας διαφόρων συγγραφέων περὶ τοῦ καμπανίτου ἐκ τούτων σταχυολογούμεν τινάς. «Δὲν ἐσχημάτισα ποτὲ σαφῆ γνώμην περὶ καμπανίτου, διότι οὐδέποτε ἔπιοι ἀνόμενον, κατεσκευασμένον ἐκ καθαροῦ χυμοῦ σταφυλῶν ἀνευ ἄλλου οἰουδήποτε μίγματος. Ἀρὰ γὰρ ὑπάρχει τοιοῦτος; Τὸν δὲ κοινῶς λεγόμενον καμπανίτην εὐρίσκω καλὸν ἢ κακόν, κατὰ τοὺς ἀνθρώπους μετὰ τῶν ὁποίων συμπίνω» γράφει ὁ Ῥισσέν. «Ἐν μόνον ἐλάττωμα παρατηρῶ εἰς τὸν καμπανίτην, ἀλλὰ μέγιστον· ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ αὐτοῦργός, ἢ τοῦλάχιστον ὁ ὑπεύθυνος συνεργός πολλῶν ἐκατομμυρίων προπόμενων κατ' ἔτος, ὧν ὑπὲρ τὰς ἡμισείας εἶνε ἀφόρητοι, ἐπιλέγει ὁ Ἰούλιος Σιμών. — «Πινόμενος κατ' ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα καὶ εἰς μικρὰς δόσεις δύναται· προσωρινῶς νὰ μεταδῶσθαι πνεῦμα εἰς ἡλίθιους, ἀλλὰ συχνὰ καὶ εἰς μεγάλας δόσεις πινόμενος καθιστᾷ ἀναποδράστως ἡλίθιους τοὺς πνευματώδεις» λέγει ἕτερος. Ἀντιφρονῶν ζῶνς πρὸς τοῦτο ἄλλος τις γράφει. «Ἡ γνώμη μου εἶνε ὅτι δὲν πίνω ὅσον ἐπιθυμῶ συχνά.» Τέλος με πολλὴν ἀφέλειαν ἐκφράζει τὴν γνώμην του ὁ Ζολά. «Οὐδὲν σθεναρόν, καὶ εἰκονικόν καὶ ἐκφραστικόν ἔχω νὰ εἶπω περὶ τοῦ καμπανίτου. Ἡ πεζοτάτη γνώμη μου εἶνε ὅτι εἶνε οἶνος εὐαρεστότατος τὴν γεῦσιν, τὸν ὁποῖον φοβοῦμαι ὀλίγον.»

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Ἐν τῇ «Νέα ἐπιθεωρήσει», (Nouvelle Revue) τῶν Παρισίων δ' κ. Δ. Βικέλας, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ νεωτάτου συγγραμματος τοῦ Gustave Schlumberger δημοσιεύει γλαφυράν πραγματείαν περὶ τοῦ βασιλέως Νικηφόρου τοῦ Φωκά.

— Ἐν ταῖς μεσημβριναῖς πόλεσι τῆς Γαλλίας λαμπραὶ ἐγένοντο φιλολογικαὶ ἐορταὶ ὑπὸ τῶν ποιητικῶν συλλόγων τῶν Τετιγικῶν (Cigaliers) καὶ τῶν Φελιβρῶν. Ἐν Μοντωβλὸν μὲν ἐπανηγύρισαν τὴν μνήμην τοῦ Λεφράγγου δὲ Πομπινιαν καὶ ἄλλων λαγκουδοκικῶν ποιητῶν, μετέσχον δ' ἅμα τῶν εἰς μνήμην τοῦ ζωγράφου Ingres γενομένων ἐορτῶν ἐν Τάρβαις δ' ἔστησαν πανηγυρικῶς τὴν προσημνίαν τοῦ ποιητοῦ καὶ μυθιστοριογράφου Θεοφίλου Γωτιέ, ποιηθεῖσαν ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἰουδεῖθ Γωτιέ καὶ τοῦ γλύπτου Ἐρρίκου Βουιλλῶν.

Ἐπιστημονικά. Γερμανός τις μηχανικός εὗρε νέον εἶδος ὁδοστρωσίας διὰ καουτσούκ· ἐπειδὴ αἱ γενόμεναι δοκιμαὶ διὰ τῆς στρώσεως μιᾶς γεφύρας ἐπέτυχον πληρέστατα, ἐστρώθη διὰ τοῦ αὐτοῦ μίγματος καὶ μακρὰ τις ὁδὸς μήκους 1600 μέτρων. Ἡ ὁδοστρωσία αὕτη λέγεται ὅτι ἔχει τὴν στερεότητα τοῦ λίθου, δὲν ἐπηρεάζεται ὑπὸ τοῦ καύσανος ἢ τοῦ ψύχους, δὲν εἶναι ὀλισθηρὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον δὲν παράγει θόρυβον.

— Εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας ὑπεβλήθη πρότασις περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἀγγελιαφόρων περιστέρων διὰ χελιδόνων. Ὁ προτείνων, ὀνόματι Jean Desbouvrie ἀπὸ πολλοῦ ἀσχολεῖται εἰς πεiráματα τιθασεύσεως χελιδόνων, στεφθέντα ὑπὸ ἐπιτυχίας. Αἱ χελιδόνες ταχέως τιθασεύονται, ἵπτανται ὑψηλότερον καὶ γοργότερον τῶν περιστέρων, καὶ δὲν ἀνακόπτουσι τὸν δρόμον ὅπως εὖρωσι τροφήν, διότι ἱπτάμεναι προμηθεύονται αὐτήν. Δυσκολίαν μόνον παρέχει ἡ διατήρησις αὐτῶν τὸν χειμῶνα ἀλλ' ὁ προτείνων βεβαιεῖ ὅτι αἱ τιθασαὶ χελιδόνες δύνανται νὰ παραμένωσι καὶ τὸν χειμῶνα εἰς τὰ εὐκράτα κλίματα.

Καλλιτεχνικά. Ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ Παρθεναγωγείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐστήθη ὁ ἀνδριάς τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, ἔργον τοῦ Ἀθηναίου καλλιτέχνη κ. Γ. Βρούτου.

Μουσικῇ. Οἱ κκ. Αἰμίλιος Βλαβὲ καὶ Παῦλος Μιλιεῖ ἔγραψαν τὸ κείμενον μελοδράματος, οὗ ἡ ὑπόθεσις

ἐλήφθη ἐκ τοῦ «Ἰππότου τοῦ Ἐρυθροῦ οἴκου», τοῦ γνωστοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά. Τὴν μουσικὴν τοῦ μελοδράματος τούτου θὰ συνθέσῃ ὁ Ἑλλην μελοποιὸς κ. Σπυρ. Σαμάρας.

— Ἐν Λιέγγῃ τῆς Βελγικῆς γίνονται προπαρασκευαί πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς 150ῆς ἐπετείου τῆς γεννήσεως τοῦ διασέμου μελοποιῶ Γρετρυ, γεννηθέντος ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνῃ τὴν 31/11 Φεβρουαρίου 1741.

— Τὴν 15 λήγοντος μηνὸς ἐγένετο ἐν Πετρούπολει ὁ πρῶτος τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Ῥουβινσταίν ἱδρυθέντων μεγάλων μουσικῶν ἀγώνων μελοποιῶν καὶ κλειδοκυβαλιστῶν ὅλων τῶν ἐθνῶν.

Νεκρολογία. Ἐξηκοντούτης τὴν ἡλικίαν ἀπέθανεν ἐν Καστέλ Γανδόλφο τῆς Ἰταλίας ὁ Μαρκήσιος Φραγκίσκος δ' Ἀρκαί, ὀνομαστός κριτικὸς καὶ συγγραφεὺς πολλῶν ἔργων, ἰδίως περὶ μουσικῆς. Ἦτο συνεργάτης τῆς «Νέας Ἀνθολογίας» καὶ ἐπὶ τριακονταετίαν τῆς ἐφημερίδος «Γνώμης» (Opinione.)

— Ἐξ Ἀιδελβέργης ἀγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ καθηγητοῦ Bulmerincq, τοῦ καταλαβόντος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τὴν ἑδρὰν τοῦ διασέμου πολιτειολόγου Bluntschli μετὰ τὸν θάνατον τούτου. Ὁ Bulmerincq ἐγεννήθη ἐν Ρίγᾳ τῷ 1822, ἐσπούδασε δ' ἐν τῷ ῥωσικῷ πανεπιστημίῳ, τῆς Δορπάτης· ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῷ 1856, διωρίσθη κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἑκτακτος καθηγητῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἐκεῖνον καὶ μετὰ δύο ἔτη τακτικὸς. Ἐδίδαξε δ' ἐν Δορπάτῃ μέχρι τοῦ 1875, καὶ τῷ 1882 διωρίσθη καθηγητῆς ἐν Ἀιδελβέργῃ. Συνέγραψε πολλὰ ἔργα περὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου, καὶ τῷ 1873 ἐγένετο εἰς τῶν ἱδρυτῶν τοῦ ἐν Γενεύῃ Ἰνστιτούτου τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

Αἱ εἰκόνες

Χαρμόσουνον ἄγγελμα. Ὁ Ζωγράφος Μόργαν μετὰ πολλῆς χάριτος ἐν τῇ συλλήψει καὶ λεπτότητος ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ, ἀπεικόνισε σκηνὴν ἐκ τοῦ καθ' ἡμέραν οἰκογενειακοῦ βίου. Νεαρὰ καὶ περικαλλὴς μήτηρ ἐντὸς χλοεροῦ κήπου καθημένη κρατεῖ ἐπὶ τῶν γονάτων βρέφος πρὸς τὸ ὁποῖον ἀτενίζει ἐν ἀρρήτῳ στοργῇ καὶ ὁ ἀγαπητὸς τοῦ συζύγου σκύλος ἔρχεται περιχαρὴς ἐκεῖ καὶ λείχει, ὡς νὰ μιλή μετ' εὐλαβείας, τὴν εὐλογημένην ἐκείνην χεῖρα μητρὸς ἐναγκαλιζομένης τὸ τέκνον τῆς. Καὶ τὸ φίλημά του εἶνε χαρμόσουνον ἄγγελμα ὅτι ὁ κύριός του δὲν εἶνε μακρὰν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Προικοθηρία. — Κυρία Κουκουναράκη, μοῦ δίδετε τὴν κόρην σας; — Μὰ τὴν γνωρίζετε τὴν κόρην μου; — Κόρην ποῦ ἔχει ἐκατὸν χιλιάδας προῖκα δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὴν γνωρίζω,

Δεσπότης τρόπων. Ἐν σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ κύριος πρὸς δεσποινίδα· — Δεσποινίς ἔχετε γονεῖς; — Δυστυχῶς ὄχι. — Ὁ μακαρίτης πατήρ σας ἐκάπνιζε; — Ὡ, ναί, καὶ πολὺ μάλιστα. — Δεσποινίς ἔχετε ἀδελφούς; — Μάλιστα, κύριε, δύο. — Δὲν καπνίζουν αὐτοί; — Βέβαια, μάλιστα ὁ μέγας. — Χαίρω πολὺ — τότε ἔχετε συνειθίσῃ τὸν καπνὸν καὶ ἡμπορῶ νὰ καπνίσω.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ ἀγαθότης παρέχει εἰς ἄλλους τὴν εὐτυχίαν, ἣς αὐτὴ στερεῖται.

✱

Πλήρη ἐπιείκειαν ἔχομεν μόνον πρὸς ἐκεῖνον, ὃν ἀγαπῶμεν τόσο, ὅσον αὐτὸς ἐαυτὸν ἀγαπᾷ· τότε δὲν βλέπομεν τὸν ἐγωισμόν του, διότι τὸν συμμεριζόμεθα.

✱

Διὰ νὰ συγκρατῇς ἀσφαλῶς τὸν ἄλλον, κάμε τον νὰ πιστεύῃ ὅτι εἶν' ἐλεύθερος.